

‘Ο μόνος ἀφιέναι ἄμαρτίας δυνάμενος,
ἄνεσ, ἄφεις ὁ Θεὸς, τὰ ἐν ἔργῳ λόγῳ καὶ
διανοίᾳ, γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ, ἐκουσίως ἢ
ἀκουσίως πλημμελαθέντα μοι.

ΧΟΡΟΣ. “Γλεως γενοῦ μοι ὁ Θεὸς, ὁ
Θεός μου γενοῦ μοι Ἰλεως.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. ‘Ο μόνος Παντοδύναμος
Ἄγιαστάς, ἀγνισόν μου τὰν ψυχὰν καὶ τὸ
σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὰν καρδίαν, καὶ ὅλον
με καθάρισον καὶ ἀνάπλασον, καὶ Αὐτὸς
Σαυτῷ με συνεφάρμοσον καὶ οἰκείωσον.

‘Α μόνα Σοφία καὶ Ἄληθεια, γενοῦ μοι
Σὺ Αὐτὸς καὶ ὁδαγὸς καὶ ἀντιλήπτωρ.

Δίδασκέ με Σὺ Αὐτὸς πῶς δεῖ με, καὶ
ὑπὲρ ὃν δεῖ με προσεύχεσθαι.

Τι με δεῖ φέρειπτε πράττειν, ἵνα Σοι ἀλη-
θῶς εὐαρεστῶν διατελῶ.

‘Ο ἐξ οὐκ ὄντων ἐς τὸ εἶναι τὰ σύμπαντα
παραγαγὼν, πώασον Σὺ Αὐτὸς ἐν ἐμοὶ τὸ
ἀγαθόν.

ΧΟΡΟΣ. Ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς, ὁ Θεός
μου ἐπάκουσόν μου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Δός μοι, ὥστε καὶ ἐξ ὃν

αἰσθάνομαι καὶ διενθυμοῦμαι καὶ ἐφίεμαι,
καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου
ἀναγινωσκομένων, καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ὑμνω-
δῶν προσαδομένων, καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοκή-
ρυκος κηρυττομένων, τὰ τῷ Σῷ παναγίῳ
θελάματι διαγινώσκειν σύμφωνα, καὶ τούτων
μόνων ἀντέχεσθαι.

Χάρισαί μοι ἀδίστακτον καὶ ζῶσαν καὶ
ἐνέργον τὰν ἐς Σὲ πίστιν, ἀσάλευτον τὰν
ἐλπίδα, καὶ ἀνυπόκριτον καὶ ζέουσαν τὰν
ἀγάπαν.

Καὶ καταξίωσόν με κατὰ Σὲ διὰ Σοῦ
διαβιοῦν καὶ πολιτεύεσθαι, δᾶ Σᾶ εὔδοκίᾳ
καὶ χάριτι ἀληθῶς θεοσεβῆ γενόμενον.

‘Απάντων καθευσθέντων, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ΧΟΡΟΥ
καὶ τῷ ΥΜΝΩΔΩΝ τὰ ἔπόμενα’

Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, καὶ
γνῶθι τὰν καρδίαν μου ἔτασόν με, καὶ
γνῶθι τὰς τρίβους μου· καὶ ἵδε εἰ ὁδὸς ἀνο-
μίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδάγασόν με ἐν ὁδῷ
αιωνίᾳ.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον μοι ὁ Θεὸς, καὶ
πνεῦμα εὐθὺς ἐν ἐμοὶ ἐγκαίνισον.

ἢ ἔτερα τινὰ τῇ ἡμέρᾳ κατάλληλα μεθ' ἀ γίνεται
υοερὰ προσευχὴ, καθ' ἣν ἑκαστος ἔξομολογεῖται
καθ' ἑαυτὸν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ δέεται. Μετὰ δὲ
τὴν προσευχὴν, ἀναστὰς ὁ ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ λέ-
γει.

**Γενώμεθα Θεοσεβεῖς, ὡ νόες ἄπαντες, καὶ
τὸν Αὐτάγαθον ὑμνολογάσωμεν.**

**Θεοσέβειαν κηρύξωμεν, ὡ πάντες ἄνθρω-
ποι, καὶ τὸν Αἰώνιον ὑμνάσωμεν.**

**Τὰν κατὰ Θεὸν Σοφίαν καὶ Ἀρετὰν ἀσκή-
σωμεν, ὡ πάντες ἄνθρωποι, καὶ τὸν Αἰώνιον
δοξολογάσωμεν.**

Εἶτα θεοσεβικά τινα ἀναγινώσκει ἀναγνώσματα, ὡν
πέραιωθέντων, ὁ ΘΕΟΚΗΡΥΞ, ἐξ αὐτῶν τὴν
ἀφορμὴν λαβὼν, λόγου ἐκφωνεῖ· μεθ' δν, πάντων
ἀναστάντων, καὶ ἀσθέντος ὑπὸ τοῦ ΧΟΡΟΥ τοῦ,

Γένοιτο, γένοιτο, κ. τ. λ.

ἢ ἔτερον τινὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου ἀρμόζοντος, λέγει
ὁ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ.

**Ο μόνος Πανοικτίρμων καὶ Παντοδύνα-
μος, ῥῦσαι με καὶ ἀπὸ τῶν περικυκλούντων
με, καὶ παντούς ἐπαπειλούντων καὶ ἐνε-
δρευόντων μοι κινδύνων καὶ πειρασμῶν.**

Γένοῦ μοι Σὺ Αὐτὸς πάντοτε καὶ πανταχοῦ καὶ παραμυθία, καὶ καταφυγὴ, καὶ σωτηρία, ἀ μόνα τῶν ἐς Σὲ πεποιθότων ἀκατασχυντος ἔλπις.

Καὶ φώτιζε Σὺ Αὐτὸς τὸν νοῦν μου, τὸ μόνον ἄδυτον τῶν ἐς Σὲ ἀποβλεπόντων φῶς.

Καὶ διεύθυνε Σὺ Αὐτὸς τὰν καρδίαν μου, ἀ μόνα ἀνείκαστος ἀγαθότης καὶ χρηστότης.

Καὶ ἐνίσχυέ με ἐς τὰν κατὰ Σὲ καὶ διὰ Σὲ τῶν ἐμοὶ καθηκόντων ἐκπλήρωσιν, ἀ μόνα τῶν ἐς Σὲ προστρεχόντων καὶ δύναμις καὶ ἴσχύς.

Ἐς δίκαια δὲ καὶ Σοὶ εὐάρεστα χειραγώγει με ἔργα· καὶ εὐλογῶν αὐτὰ, δίδου τὰ πρὸς Σὰν αἰώνιον δόξαν καὶ ἐμὰν σωτηρίαν συντείνοντα.

ΧΟΡΟΣ. Ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου ἐπάκουσόν μου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Καὶ ἅπαν δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐλέασον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὰν νεόταδα παιδαγώγασον· τὰς συζυγίας ἐν ὁμονοίᾳ διατήρασον· τὸ γῆρας περικράτα-

σον τῷς πλέουσι σύμπλευσον ὁδοιποροῦσι
συνόδευσον ἀσθενοῦντας ἵασαι λυπουμέ-
νους παραμύθασον θλιβομένους ἀνακούφι-
σον πενομένοις ἐπιδαψίλευσον δεομένοις
ἐπάρκεσον χηρῶν πρόσταθι ὄρφανῶν ὑπερ-
άσπισον αἰχμαλώτους λύτρωσαι τοὺς
ἀγαθοὺς ἐν δᾷ Ἀγαθόταδὶ Σου διαφύλαξον
πλανωμένους ἐν τῷ Ἐλέει Σου ἐπανά-
γαγε.

Δὸς πᾶσι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἴτήματα.

Ο πάντων τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ καὶ παρο-
χεὺς, παράσχου εὐκρασίαν ἀέρων, εὐφορίαν
τῶν καρπῶν, καὶ εἰράναν τῷς ἔθνεσιν.

Ἄλλὰ γενέσθω ἐν πᾶσιν ὁ Θεὸς, τὸ Σὸν
πανάγιον θέλαμα.

ΧΟΡΟΣ. Γενέσθω ἐν πᾶσιν ὁ Θεὸς, τὸ
Σὸν πανάγιον θέλαμα.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Ἐλέασον ὁ Θεὸς, πάντας
τοὺς ἀπανταχοῦ Θεοσεβεῖς.

Ἐλέασον τὰν Ἀδελφόταδα ἀμῶν φώτι-
σον συνέτισον καὶ ἐνίσχυσον αὐτὰν ἐς
ἐπίγνωσιν δᾶς ἀληθείας, καὶ ἐς τὰν κατὰ
Σὲ καὶ διὰ Σὲ διαβίωσιν καὶ πολιτείαν.

Ἐλέασον τοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς καὶ εὐεργέτας τοὺς μισοῦντας καὶ ἀγαπῶντας ἀμᾶς τοὺς καταρωμένους καὶ διώκοντας καὶ ἐπηρεάζοντας ἀμᾶς ἐλέασον.

ΧΟΡΟΣ. Ἰλαθὶ δὲ Θεὸς, δὲ Θεός μου Ἰλαθὶ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Τοὺς δὲ ἀπελθόντας γεννήτορας, προγόνους τε καὶ ἀδελφοὺς, καὶ συγγενεῖς, καὶ εὐεργέτας, καὶ ἔχθροὺς, καὶ φίλους ἀνάπαυσον δὲ Θεὸς, δὲ Θεός μου ἀνάπαυσον.

ΧΟΡΟΣ. Ἀνάπαυσον αὐτοὺς δὲ Θεὸς, δὲ Θεός μου ἀνάπαυσον.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Καμὲ δὲ καταξίωσον διανύσαι τὰν ἀμέραν ταύταν, καὶ πάντα τὸν χρόνον δᾶς ζωᾶς μου κατὰ τὸ Σὸν Πανάγιον θέλαμα, μεταβάναι τε τοῦ τῇ δε βίου, δᾶ Σῷ Χάριτι κατ' αὐτὸν ἀληθῶς διαβιώσαντα καὶ πολιτεύσαμενον.

Ἐπεὶ δὲ δὲ Θεὸς, δὲ Θεός μου, μόνα ἀψεύδης ζωὴ ἐστὶ τὸ γινώσκειν Σε καὶ ἀγαπᾶν, καὶ Σοὶ μόνῳ λατρεύειν, γενέσθω μοι καὶ ἐν τούτῳ τῷ βίῳ δόντι μοι καὶ ἐσ ἄλλον μεταβάντι μοι, γενέσθω μοι ὑπεραυξάνεσθαι

τὰν περὶ Σὲ θεωρίαν καὶ γνῶσιν μου, ὑπερπερισσεύειν τὰν περὶ Σὲ ἀγάπαν μου.

Δώρασαι δέ μοι ὁ Θεὸς, ἐς Σὲ μόνον ἀφορῶντι καὶ ἀποτεινομένῳ, τὰν ἄγίαν ἀναφορὰν, καὶ τὰν λογικὰν λατρείαν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ νῦν καὶ ἀείποτε προσάγειν Σοι. Γένοιτο, γένοιτο.

ΧΟΡΟΣ. Γένοιτο, γένοιτο, κ. τ. λ.

*Καθεσθέντων ἀπάντων, ψύλλεται τὸ,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Αἰώνιον μισεῖτε πονηρά.*

Φυλάσσει ὁ Αἰώνιος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων Αὐτοῦ.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τῷ εὐθέστι δᾶ καρδίᾳ εὐφροσύνα.

ἡ ἔτερον τῇ ἡμέρᾳ κατάλληλον μεθ' ὁ, νοερᾶς προσευχῆς γενομένης, πάντων ἀναστάντων, ἀρχὴ τοῦ τρίτου γίνεται μέρος.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΕΛΙΝΗΣ ΛΕΤΑΡΓΟΣ ΟΙΚΟΤΣΙΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Αφοσίωσις εἰς Θεὸν,

καὶ

Προσφορὰ πνευματική.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ. Δεῦτε Θεοσεβεῖς, τὸν νοῦν
καὶ τὰν καρδίαν ἀμῶν ἐς Θεὸν ἀνατεί-
νωμεν.

Δεῦτε τὰν ἄγιαν Ἀναφορὰν τῷ Θεῷ προσ-
ενέγκωμεν.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Δόξα Σοὶ τῷ μόνῳ Παν-
σόφῳ καὶ Παναγάθῳ καὶ Πανοικτίρμονι
Θεῷ, πάντοτε καὶ νῦν καὶ ἀείποτε.

ΧΟΡΟΣ. Σοὶ πρέπει αἶνος· Σοὶ πρέπει
ὕμνος ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου Σοὶ δόξα πρέπει.
(διს).

Ο Θεός μου Σοὶ δόξα πρέπει.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Σὲ τῷνυν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΙΟ ΔΑΚΙΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΖΑΡΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΝΕΤΣΙΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΝΩΝ ΝΕΟΥ ΛΑΖΑΡΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΝΕΤΣΙΟΣ

μου ὑμνῶ, Σὲ εὐλογῶ, Σοὶ εὐχαριστῶ, καὶ
Σοῦ δέομαι.

Ἄλλ' ὁ μόνος τοῦ ὑμνεῖσθαι καὶ λατρεύ-
εσθαι ἄξιος, χάρισαί μοι Σὲ ἐν νῷ καὶ ἐν
καρδίᾳ διὰ παντὸς ἔχοντα, καὶ κατὰ Σὲ διὰ
Σοῦ μόνον διάγοντα καὶ ὑμνολογεῖν, καὶ
ἐπικαλεῖσθαι Σε.

*Μετανοῶ, ἐφ' οἷς ἐπλημμέλασα καὶ ἥ-
μαρτον· ἀλλὰ πώασόν με παύσασθαι ἀμαρ-
τάνειν, ἵνα Σοὶ λατρεύειν δυνάσωμαι.*

ΧΟΡΟΣ. Ἀλλὰ πώασόν με παύσασθαι
ἀμαρτάνειν, ἵνα Σοὶ λατρεύειν δυνάσωμαι.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Ἐς Σὲ πιστεύω καὶ ἐλ-
πίζω, πρὸς Σὲ καταφεύγω, Σὲ ἐπικαλοῦ-
μαι ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

ΧΟΡΟΣ. Ἐς Σὲ πιστεύω καὶ ἐλπίζω,
πρὸς Σὲ καταφεύγω, Σὲ ἐπικαλοῦμαι ὁ
Θεὸς, ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Σὲ καὶ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν
καὶ ἀγαπᾶν χρεὼν, ώς τὸν μόνον Πφατὰν
καὶ Πλάσταν μου, τὸν μόνον ἀληθῶς καὶ
βεβαίως ἀγαπῶντα με, καὶ πάντων τῶν
ἀγαθῶν μοι τὸν αἴτιον.

Άλλ' ὁ τὸ μόνον κυρίως καὶ ἀληθῶς Ὁν,
τὸ μόνον Αὐτάγαθον καὶ Αὐτοκαλὸν, δός
μοι Σὲ ἐξ ὅλας ψυχᾶς καὶ καρδίας διὰ Σὲ
Αὐτὸν ἀγαπᾶν, Σὲ μόνον ὑπεραγαπᾶν τὸν
μόνον ὑπεραγαπατέον.

Ἐσ Σὲ δεῖ με ἀφορᾶν, καὶ κατὰ Σὲ δᾶ
Σῷ χάριτι διαβιοῦν, ώς τὸ μόνον Πανάγιον
καὶ Ἀπειροτέλειον Ὁν. Σοῦ ἐφίεσθαι καὶ
Σὲ ποθεῖν, ώς τὰν μόναν ἐλπίδα καὶ κατα-
φυγὰν καὶ σωτηρίαν μου, ώς τὸν μόνον δᾶς
ἐμᾶς ἐντάσεως ὄρον.

Άλλ' ὡς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τὸ
Άκρότατον, πύρωσόν με τῷ πυρὶ δᾶς Σᾶς
ἀγαπάσεως· καὶ δός μοι πρὸς Σὲ μόνον
τοὺς νοερούς μου στρέφειν ὀφθαλμούς· καὶ
δός μοι Σὲ ἐξ ὅλας ψυχᾶς καὶ καρδίας διὰ
Σὲ Αὐτὸν ποθεῖν, Σὲ μόνον ὑπερποθεῖν τὸν
μόνον ὑπερποθατέον.

ΧΟΡΟΣ. Καὶ δός μοι Σὲ μόνον ὑπερ-
αγαπᾶν καὶ ὑπερποθεῖν, τὸν μόνον ὑπερπο-
θατέον.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Σοὶ καὶ νοῦν καὶ προαι-
ρεσιν, καὶ ψυχὰν καὶ σῶμα παρατίθημι.

Σοὶ τὰ παρελθόντα, ἵνα ἐλεάσας, ἀφῆς τὰ
ἔμοὶ πλημμελαθέντα. Σοὶ τὰ ἐνεστῶτα καὶ
τὰ μέλλοντα, ἵνα οἰκτηράσας ὁδηγάσῃς με.

Ἄλλ' ὁ μόνος Αἰώνιος καὶ Μακρόθυμος,
δός μοι Σοὶ μόνῳ ἐπιπεποιθέναι, καὶ Σοὶ
ὅλως ἀφοσιοῦσθαι.

ΧΟΡΟΣ. Δός μοι Σοὶ μόνῳ ἐπιπεποι-
θέναι, καὶ Σοὶ ὅλως ἀφοσιοῦσθαι.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Σοὶ ἐκ τῶν Σῶν προσφέ-
ρω τὰ κατὰ Σὲ καὶ διὰ Σὲ, τὰς ἐνθυμάσεις
καὶ ἐφέσεις, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις,
τὸν ὕμνον καὶ εὐχαριστίαν μου, τὰν μετά-
νοιαν καὶ ἐλπίδα μου, τὰν ἀγάπαν μου,
τὸν πόθον μου, τὰν ἀφοσίωσίν μου, Σοὶ
τὰν λογικὰν καὶ ἐγκάρδιον λατρείαν μου.

Ἄλλ' ὁ μόνος Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος,
δός μοι κατὰ Σὲ ἀληθῶς διάγοντα, καὶ τὸ
ἀγαθὸν πρὸς Σὰν μόναν δόξαν ἐργαζόμενον,
ἀκατακρίτως καὶ ἐν καθαρῷ τῷ συνειδότῃ
τὰν τοιαύταν προσφέρειν Σοὶ προσφορὰν,
καὶ Σοὶ μόνῳ λατρεύειν.

ΧΟΡΟΣ. "Οτι Σὺ μόνος Ἀγιος, Σὺ μόνος
Τψιστος, Σὺ Πανάγιαθος καὶ μόνος λα-
τρευτέος.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ Ἐς Σὲ καὶ νοῦν καὶ προ-
αρεσιν ἀνατείνων, Σὲ ἐπικαλοῦμαι.

Ο μόνος Πανοικτίρμων καὶ Πολυέλεος,
πάριδε τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα μου παρα-
πτώματα, καὶ πρόσδεξαι τὰν λογικὰν καὶ
ἐγκάρδιον προσφοράν μου, τὰν λογικὰν καὶ
ἐγκάρδιον λατρείαν μου.

ΧΟΡΟΣ. Καὶ πρόσδεξαι τὰν λογικὰν καὶ
ἐγκάρδιον προσφοράν μου, τὰν λογικὰν καὶ
ἐγκάρδιον λατρείαν μου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Ναὶ ὁ μόνος Πφατᾶς καὶ
Πλάστας καὶ Σωτήρ μου, γενοῦ μοι Σὺ
Αὐτὸς ἐν πᾶσι πάντοτε καὶ πανταχοῦ, καὶ
ἀρχὰ, καὶ μέσον, καὶ μόνον ἔσχατον τέλος
μου.

Γενοῦ μοι Σὺ Αὐτὸς καὶ διάπλασις, καὶ
ἀνάπλασις, καὶ κάθαρσις, καὶ ἀγιασμὸς,
καὶ φωτισμὸς, καὶ ἐνίσχυσις, καὶ σωτηρία,
καὶ πασῶν τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν διαθέσεων,
τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων, τῶν αἰνέσεων,
δᾶς ἐμμέσου καὶ ἀμέσου προσφορᾶς μου,
δᾶς λογικᾶς καὶ ἐγκαρδίου λατρείας μου
ὁ πρώτιστος καὶ ὁ μονάτατος σκοπός.

Ω τὰ πάντα ἐμοὶ, γενοῦ ἀντὶ πάντων
ἐμοὶ, ἐς Σὲ μόνον πιστεύοντι, καὶ Σοὶ μόνῳ
λατρεύοντι.

Σοῦ γὰρ μόνου ἔστιν ἡ Σοφία καὶ ἡ Δύ-
ναμις καὶ ἡ Ἀγαθότης, καὶ ἡ Παντελειότης.

Καὶ Σὺ εἶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπauσis πάντων
τῶν Θεοσεβῶν.

Καὶ Σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ, καὶ
προσκύνασις, πᾶς αἶνος καὶ ὕμνος καὶ εὐ-
χαριστία, πᾶσα δέασις καὶ πᾶσα λατρεία,
πάντοτε καὶ νῦν καὶ ἀείποτε.

Καθεσθέντων ἀπάντων, ἔδεται τὸ,

Ω τὰ πάντα ἐμοὶ, γενοῦ ἀντὶ πάντων
ἐμοὶ, ἐς Σὲ μόνον πιστεύοντι, καὶ Σοὶ
μόνῳ λατρεύοντι.

φέ προστίθεται καὶ τὸ,

Ἄνδριζεσθε· καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸν Αἰώνιον.

Εὐφράνθητε ἐπ' Αὐτὸν, καὶ ἀγαλλιάσθε
πάντες οἱ εὐθεῖς δὲ καρδίᾳ.

ἡ ἔτερον τῇ ἡμέρᾳ ἀρμοδιώτερον μεθ' δὲ, πάντων
ἀναστάντων, λέγει δὲ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ.

Ἄ Χάρις καὶ ἀ ἀγάπα τοῦ Θεοῦ, ἀ κοινωνία τῶν Αὐτοῦ δωρεῶν καὶ χαρισμάτων, ἀ κοινωνία τοῦ Αὐτοῦ πνεύματος, φῆ μετὰ πάντων ἀμῶν, φῆ μετὰ τοῦ πνεύματος ἀμῶν.

Ἄ πρὸς ἄλληλους ἄδολος, εἰλικρινής καὶ ἐγκάρδιος ἀγάπα, καὶ ἀ πρὸς πάντας, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔχθροὺς, συμπάθεια καὶ φιλανθρωπία, ἀ κατὰ Θεὸν διὰ τοῦ Θεοῦ διαβέωσις τε καὶ πολιτεῖα συνδέοι πάντας ἀμᾶς ἀδελφικῶς, ώς τέκνα τοῦ Πατρὸς δᾶς ἀγάπας καὶ δᾶς ἀγαθόταδος.

Ἄ. διὰ Θεοσεβελας ἐγγινομένα πνευματικὰ χαρὰ, ἀ μόνα ἀψευδής κατὰ Θεὸν εἰράνα, καὶ ἀγαλλιασις, φρουρώη τὰς διανοιας καὶ τὰς καρδίας ἀμῶν.

"Ωη μετὰ πάντων ἀμῶν, φῆ μετὰ τοῦ πνεύματος ἀμῶν. Γένοιτο, γένοιτο.

ΧΟΡΟΣ. *Γένοιτο, γένοιτο, κ. τ. λ.*

Μετὰ τοῦτο ὁ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ τέλος ἐπιτίθησι, λέγων·

"Ιωμεν, ω ἀδελφοί, τὸν Θεὸν διὰ παντὸς σεβόμενοι καὶ κατὰ τὸ πανάγιον Αὐτοῦ διαβιοῦντες θέλαμα.

**Ἴωμεν, ὡ ἀδελφοὶ, κατὰ Θεὸν ἀδόλως
καὶ εἰλικρινῶς ἀλλήλους ἀγαπῶντες, καὶ
δᾶς ἐς Αὐτὸν πίστεως καὶ ἐλπίδος, καὶ
ἀγάπας ἀείποτε ἀντεχόμενοι.**

Ἴωμεν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ.ΠΕΤΡΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ.ΠΕΤΡΟΣ

